

8402 REIAL DECRET LLEI 2/1985, de 30 d'abril, sobre mesures de política econòmica. («BOE» 111, de 9-5-1985, i «BOE» 116, de 15-5-1985.)

Des de la seva presa de possessió, el Govern de la Nació s'ha proposat establir les bases per a un creixement estable i durador de l'economia espanyola com a condició necessària per crear ocupació. Dins d'aquesta estratègia de mitjà termini, el Govern ha adoptat tant les mesures de política conjuntural com les reformes estructurals necessàries.

Els grans eixos de la política macroeconòmica han estat una política monetària a la qual s'han fixat objectius antiinflacionistes i una política fiscal enfocada a la reducció del dèficit públic, així com la recomanació als interlocutors socials a favor de la moderació en els convenis col·lectius.

Les reformes estructurals i institucionals han produït transformacions com ara la supressió de seriosos obstacles a la contractació laboral, la reducció de pèrdues en les empreses públiques, l'adaptació a les normes comunitàries del funcionament dels mercats agraris, la reconversió industrial, la reordenació del sector energètic i tantes altres que, destinades a millorar l'assignació dels recursos, permetran un creixement més gran de l'economia espanyola.

Els resultats obtinguts en la correcció dels desequilibris, especialment pel que fa a la reducció del dèficit públic, la millora de la balança de pagaments i la disminució de la taxa d'inflació han fet possible que, tant en l'Acord econòmic i social, com en la presentació dels pressupostos per a 1985, es decidís mantenir, els anys vinents, el poder adquisitiu dels salaris amb la finalitat de compensar amb un augment de la demanda interna una previsible desacceleració de la demanda externa.

Sis mesos després de la presentació dels pressupostos de 1985, es fa evident la necessitat d'adoptar més mesures en el sentit de potenciar la demanda interna, per tal com la desacceleració de l'economia internacional és més profunda del que s'esperava.

Per això, el Govern ha decidit adoptar un conjunt de mesures destinades a estimular el consum privat i la inversió, a fomentar l'ocupació i a impulsar el sector de la construcció.

D'altra banda, la confirmació de la proximitat de l'ingrés d'Espanya a les Comunitats Europees aconsella accelerar algunes reformes institucionals que permetin, en dotar d'una major flexibilitat les empreses espanyoles, ajustar-se a un entorn més competitiu amb una reducció dels costos socials.

Així, amb la finalitat de concentrar la inversió privada el 1985 i 1986, es concedeix l'important estímul fiscal de la llibertat d'amortització a les inversions que comencin al llarg d'aquests anys.

La deducció per creació de llocs de treball en la quota de l'impost de societats, que preveu l'Acord econòmic i social, es pot aplicar, a partir d'ara, sense cap límit fins que es consumeixi la totalitat de la quota de l'impost.

Dues mesures més, que tenen més impacte en les petites i mitjanes empreses, són la reducció del cost de constitució de societats, que va acompanyada d'una simplificació en els tràmits de registre, i la possibilitat que es concedeix als empleats de participar en el capital de les seves empreses, i aprofitar-se dels beneficis fiscals que es concedien fins ara als qui subscriuen accions cotitzades en borsa. Amb el mateix propòsit de facilitar la creació de petites i mitjanes empreses, progressant en la línia del que disposa el Decret 1032/1973, de 17 de maig, es confirma, positivament, en l'àmbit de la legislació civil, la llibertat per a la transformació d'habitatges en locals de negoci, i s'amplien els límits establerts per la legislació d'habitatges de protecció oficial.

La llibertat d'horaris per a l'obertura i tancament de locals comercials s'estableix amb la finalitat d'augmentar la seva flexibilitat, cosa que ha de contribuir a l'estímul de l'activitat i de l'ocupació en el sector de la distribució, facilitant

una adequació de la productivitat i de la capacitat de competència de les empreses a les demandes i necessitats reals dels consumidors. Es tracta, en definitiva, de desenvolupar en aquest punt el principi de llibertat d'empresa, reconegut per l'article 38 de la Constitució, i de fixar una norma bàsica per a l'exercici de les activitats comercials, que troba suport a l'article 149.1, números 1 i 13 de la nostra norma fonamental, tot això sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes i de la normativa laboral.

La situació del sector de la construcció ha aconsellat aplicar a aquest tipus d'inversió el mateix tractament fiscal en l'impost sobre la renda de les persones físiques de què gaudeixen altres actius, així com la supressió de la pròrroga forçosa dels arrendaments urbans que, sens dubte, ha d'estimular la construcció d'habitatges i locals destinats a lloguer.

Però aquesta mesura té una transcendència que va més enllà de la millora en l'activitat del sector de la construcció. Efectivament, el mercat d'arrendaments no es caracteritza només per una oferta reduïda i en retrocés des de fa dècades, sinó perquè els lloguers inicials es fixen en uns alts nivells com a conseqüència que el propietari, en contractar, té present l'eventual indemnització que ha de pagar a l'arrendatari perquè accepti la rescissió del contracte.

La reforma inclosa en aquest Reial decret llei en augmentar l'oferta reduirà la pressió a l'alça dels lloguers amb benefici per al propietari i per a l'arrendatari, cosa que permetrà satisfer les necessitats d'habitatge a una generació de joves que, a causa de la situació de baix creixement econòmic, tenen dificultats per adquirir un habitatge, i també més mobilitat geogràfica dels recursos humans, la qual cosa ha de facilitar els processos d'ajust sectorial que encara s'han de produir en l'economia espanyola.

No obstant això, aquesta reforma només afecta els contractes que se subscriuïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, ja que tant la complexitat de la matèria com la transcendència social de revisar la situació dels contractes en vigor aconsellen que es realitzi a través d'una llei ordinària, que afronti no només aspectes parcials, sinó també la problemàtica dels arrendaments urbans en el seu conjunt.

Finalment, se suprimeixen determinats obstacles a la inversió estrangera i es concedeix una més àmplia liberalització de la provinient dels països membres de la CEE, la qual cosa suposa una homogeneïtzació amb les condicions previstes en el tractat d'adhesió.

Les mesures contingudes en aquesta disposició obeeixen, doncs, a raons de necessitat urgent, determinada o bé per l'exigència d'una actuació immediata sobre la conjuntura econòmica a fi d'aprofitar al més aviat possible els seus efectes sobre la capacitat inversora, l'activitat empresarial i la generació d'ocupació que, si s'endarrerís, perdria en bona mesura la raó de ser, o bé, en el cas de la supressió de la pròrroga forçosa en els arrendaments urbans, pels irreparables perjudicis derivats de la paralització de la contractació que, inevitablement, s'hauria de produir entre l'anunci de la mesura i la seva posada en vigor efectiva, cosa que justifica plenament la utilització de la tècnica normativa del reial decret llei, autoritzada per l'article 86 de la Constitució.

En virtut d'això, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 d'abril de 1985, en ús de l'autorització concedida a l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

Article 1r Llibertat d'amortització per a les inversions que comencin el 1985 i el 1986:

1. Els elements d'actiu fix material nous, adquirits a partir de l'entrada en vigor d'aquesta norma i dins de l'any 1985, gaudeixen de llibertat d'amortització.

A aquests efectes, en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre societats, són deduïbles les dotacions practicades comptablement, sense perjudici del manteniment de l'amortització mínima establerta en la normativa vigent.

2. Les inversions iniciades i no acabades en el període a què es refereix el número anterior també tenen dret a la llibertat d'amortització sempre que, com a mínim, s'inverteixi el 1985 el 10 per 100 i entre el 1985 i el 1986, el 40 per 100, del seu import total.

3. La llibertat d'amortització:

a) És aplicable des del moment en què la inversió realitzada entri en funcionament.

b) No és aplicable quan les inversions realitzades es financin amb renda de l'inversor que no hagi estat integrada a la base imposable de la seva imposició personal en l'exercici en què es va generar.

4. Aquest règim d'amortització és computable, per als mateixos elements, amb la deducció per inversions establerta a l'article 59 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985.

Art. 2n Supressió del límit del 30 per 100 de la quota en la desgravació per ocupació en l'impost sobre societats.- Amb efectes per als exercicis que s'iniciïn dins del 1985, l'article 26 de la Llei de l'impost sobre societats, a l'apartat 5, queda redactat de la manera següent:

«5. La deducció per creació de llocs de treball, regulada a l'apartat 3 d'aquest article, pot absorbir la totalitat de la quota líquida.

Les deduccions per inversions, assenyalades a l'apartat 1 d'aquest article i les procedents de la creació de llocs de treball, no practicades per insuficiència de quota líquida, es poden computar en els quatre exercicis següents.»

Art. 3r Desgravació de la inversió dels treballadors a la mateixa empresa.- La deducció per subscripció de valors de renda variable a què es refereix el número 3 de la lletra h) de l'article 29 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, redactat de conformitat amb l'article 53 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985, també és aplicable a les quantitats que, mitjançant desemborsament efectiu, inverteixin els treballadors d'una societat per a la subscripció de les seves accions, encara que aquestes no estiguin admeses a cotització en borsa.

Art. 4t Reducció dels costos de constitució de societats.- En l'impost sobre transmissions patrimonials es redueixen a l'1 per 100 els tipus de gravamen, establerts a la disposició transitòria tercera de la Llei 32/1980, de 21 de juny, per a les operacions societàries, realitzades amb posterioritat a l'entrada en vigor del present Reial decret llei, consistents en la constitució o l'augment de capital de societats de qualsevol naturalesa.

Art. 5è Llibertat d'horari per als locals comercials.

1. L'horari d'obertura i tancament dels establiments comercials de venda i distribució de mercaderies o de prestació de serveis al públic, així com els dies i nombre d'hores d'activitat setmanal d'aquests, són de lliure fixació per les empreses en tot el territori de l'Estat, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes en els termes que estableixin els seus respectius estatuts d'autonomia.

2. El que disposa l'apartat anterior no afecta la vigent regulació sobre jornada laboral.

Art. 6è Liberalització de la normativa sobre inversions estrangeres.- Queden derogats els articles 18 i 25.8 i el paràgraf segon de la disposició addicional tercera del Decret 3021/1974, de 31 d'octubre, pel qual se sanciona

amb força de llei el text refós de les disposicions legislatives sobre inversions estrangeres a Espanya.

Art. 7è Desgravació per inversió en habitatge.

1. L'adquisició d'habitatges de nova construcció, sigui quina sigui la seva destinació, dona dret a una deducció del 17 per 100 per inversió en habitatge amb els requisits i límits establerts en el número 4 de la lletra h) de l'article 29 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, redactat de conformitat amb l'article 53 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1985.

A aquests efectes s'equiparen als habitatges de nova construcció els que compleixin les condicions a què es refereix el Reial decret 2329/1983, de 18 de juliol, sobre protecció a la rehabilitació del patrimoni residencial i urbà.

2. Els beneficis de la reinversió recollits al número 9 de l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, són aplicables exclusivament a l'adquisició d'habitatge habitual.

Art. 8è Transformació d'habitatges en locals de negoci.-Els propietaris de finques urbanes i els arrendataris d'aquestes, amb el consentiment d'aquells, poden fer lliurement la transformació d'habitatges en locals de negoci, llevat que hi hagi una disposició en contra, si s'escau, dels estatuts reguladors de les comunitats de propietaris, i sense perjudici del que disposa l'article 7, paràgraf tercer, de la Llei de propietat horitzontal, de 21 de juliol de 1960, relatiu a activitats estatutàriament no permeses, danyoses per a la finca, immorals, perilloses, incomodes o insalubres, i de l'obtenció de les corresponents llicències administratives.

No obstant això, en les edificacions subjectes al règim d'habitatges de protecció oficial, en què la qualificació provisional s'efectuï a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, els locals de negoci només poden assolir una superfície útil que no excedeixi el 40 per 100 de la total.

Art. 9è Supressió de la pròrroga forçosa en els contractes d'arrendaments urbans.

1. Els contractes d'arrendament d'habitatges o locals de negoci que se subscriuïn a partir de l'entrada en vigor del present Reial decret llei tenen la durada que lliurement estipulin les parts contractants, sense que els sigui aplicable forçosament el règim de pròrroga establert per l'article 57 de la Llei d'arrendaments urbans, text refós aprovat pel Decret 4104/1964, de 24 de desembre, i sense perjudici de la tàcita reconducció que preveu l'article 1.566 del Codi civil.

2. Aquests contractes, llevat del que disposa l'apartat anterior, es regulen per les disposicions vigents sobre arrendaments urbans.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Els contractes d'arrendament d'habitatges i locals de negocis subscrits amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei se segueixen regint en la seva totalitat pel que disposa el text refós de la Llei d'arrendaments urbans i altres disposicions vigents.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 30 d'abril de 1985.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ.

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errors publicada al «BOE» 116, de 15-5-1985.)